

Telegraful Român.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 14 cor., 6 luni 7 cor., 3 luni 3 cor. 50 fil.
Pentru monarhie pe an 16 cor., 6 luni 8 cor., 3 luni 4 cor.
Pentru străinătate pe an 24 cor., 6 luni 12 cor., 3 luni 6 cor.

Abonamentele și inserțiunile să se adreseze

Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, str. Măcelarilor 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegrafului Român», str. Măcelarilor Nr. 45.
Scrisori nefrancate se refuză. — Articoli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE:

Pentru odată 14 fil., — de douăori 24 fil., — de trei ori 30 fil.
rândul cu litere garmond.

Nr. 1676/1917 Plen.

Circular

cătră toate oficiile protopresbiterale din arhidieceza Transilvaniei.

Fiindcă a trecut de mult termenul normal pentru ținerea sinoadelor protopresbiterale și până acum au intrat puține rapoarte despre ținerea lor în ordine, respective despre motivele din cari în unele tracte nu s'au putut ținea acele sinoade, oficiile protopresbiterale cari până acum nu au raportat, sunt poftite a face raport despre starea lucrului, și încât din motive binecuvântate nu s'au putut ținea și nu sunt prospecte de a se putea ținea sinoadele protopresbiterale, împrejurararea aceasta să se arete aici de urgență spre a se lua măsuri de îndreptare, ca să nu stagneze afacerile protopresbiterale.

Oradea-mare, din ședința plenară a Consistorului arhidiecezan, ținută la 21 Martie (3 Aprilie) 1917.

Vasilie Mangra m. p.,
arhidieșă și arhidieșă.

Dr. Octavian Costea m. p.,
secretar consistorial.

Nr. 1374/1917 Epitr.

Comunicat oficial.

Atragem luarea aminte a onoratei preoțimi și a învățătorilor, ca să povățuiască poporul, să cultive și lucre în mod rațional pământul și grădinile cu legume de tot soiul, cu plante de săpă și zarzavaturi, cari pe lângă aceea, că sunt foarte nutritoare și căutate cu prețuri mari, dau statului puțința de a purta războiul în condiții mai favorabile, și ușurează mult și existența celor dela orașe, cari nu au puțința să se ocupe cu economie și cu lucrarea pământului. Ori-ce întrelăsare este o mare greșală; deci să nu cadă poporul în această greșală păgubitoare pentru interesele statului. Nagyvárád (Oradea-mare), din ședința consistorului arhidiecezan ca senat epitropesc, ținută la 17 Martie 1917.

Consistorul arhidiecezan.

O comparație.

(x) Momentele critice, pentru revoluția rusească sosită pe neașteptate, par a fi trecute binișor.

Nemulțumiri îndreptățite au pluit zeci de ani în aerul liniștit al uriașei împărății. Ele s'au manifestat, când și când, prin izbiri nihiliste, urmate mai totdeauna de supliciile necesare, dictate de atotstăpânitori. Dar nemulțumirile acestea, lungi și înfrânate, au produs, înainte de toate, o literatură dintre cele mai rafinate, care avea să pregătească spiritele Rusiei pentru noua stare de lucruri, ce se apropia încet și sigur.

Vechiul sistem, al oamenilor cu putere absolută, încrezuți mereu în

tunuri și baionete, n'a înțeles nimic din slovele atât de grăitoare ale scriitorilor geniali citiți în toată lumea.

Deregătorile, cele înalte ca și cele de jos, au continuat cu nedreptățile și corupțiile, moștenite din tată în fiu: — Resultatul final s'a vădit în Martie din anul Domnului 1917, când colosul dela meazănoapte a luat eroica hotărâre de a se desbăra, — pe semne pe vecie, — de țarism și de anexe sale.

Revoluții, în interesul libertății popoarelor, s'au mai întâmplat. Anglia își are pe a sa în veacul 17-lea. Alte țări, cu Ungaria împreună, nu stau cu mult îndărăt, în veacul al 19-lea. Dar, cea mai importantă, cea mai bogată în urmări folositoare, rămâne totuși revoluția franceză a secolului al 18-lea.

O asemănare, între această revoluție dela 1789, și între cea rusească din anul curent 1917, se impune aproape dela sine. Presa parisiiană, firește, saltă de bucurie și încearcă să tâlcuiască remarcabilul fapt cu multă prisosință de vorbă și duh.

Pe lângă oarecare elasticitate de interpretare Nicolae II s'ar putea pune alătura de nenorocitul Ludovic XVI, — și unul și altul, până la un punct, victime ale revoluțiunii; — marele orator și reprezentant al intereselor poporului, Mirabeau, este astăzi înlocuit prin Miliucov; ear partidul său, al cadeților, samănă cu girondinii, cu oamenii elocinți și talentați ai revoluției dela 1789. Kerenski și Ceidze, căpeteniile socialiștilor, ar fi — earăș până la un punct — un fel de Marat și Danton. Partidul muncitorilor este asemănător cu al iacobinilor exaltați, dar purtând în sine multă vlagă... Și așa mai departe.

Mișcarea dela Petrograd însă, vorbind mai exact, nu este revoluție. Pătată abia cu câțiva stropi de sânge, și lipsită de violențele și de teroarea trecutelor revoluții, ea se apropie mai mult de caracterul unei schimbări treptate, o așa numitei evoluții. Intelectualii săi actuali au știut să se folosească, spre binele țării lor, de focul năprasnic, care a incendiat lumea veche și lumea nouă, și să încoroneze opera la care se ținea neșovăelnic de câteva decenii.

Rusia deschide o nouă pagină în istoria universală. Ea calcă pe drumul culturii și al îmbunătățirii sorții popoarelor sale, care cer să li se dea libertate și pâne și pace.

Cultură și război este o contradicere. Tocmai radicalii d'acum ai Rusiei ne spun adevărul acesta, când susțin că tendențele de cuceriri, apăsările de tot soiul, exploatarea fără suflet a fost și vor fi potrivite pentru a sămăna ură și dor de răzbunare.

Acești radicali nu mai sânt prin urmare iacobinii naivi ai Franței dela 1789. Ei pășesc dintru început pe calea ce trebuie să le aducă lor progresul, și nouă tuturor mult râvnita pace.

Impătrita, — sau, dacă vreți, multiplă, — înțelegere, nu va avea în cotro: Ori se va alătura la Rusia voitoare de progres și pace, ori va străbate mai departe în labirintul războiului, din care însă un puternic aliat începe a se descurca.

Iată unul din efectele salutare, ce se așteaptă cu multă încredere dela orientul pornit spre reînnoire.

Nu în zadar se tot spune, că lumina vine dela răsărit.

Comunicat al puterilor centrale.

Ministrul comun de externe a publicat în 14 Aprilie un important comunicat, drept răspuns la manifestul din 11 Aprilie al guvernului rusec cu privire la scopurile urmărite de război. Ministrul președinte rusec, principele Lvov, proclamase în numele poporului său, că Rusia n'are intenția de a supune popoare străine, nici de a cuceri teritorii străine, și că tendința sa este de a întemeia pacea statornică. Comunicatul ministrului nostru de externe stabilește următoarele: 1. Monarhia austro-ungară urmărește în război aceleași scopuri, ca și guvernul provizor al Rusiei; 2. Monarhia austro-ungară ca și Rusia doțeste să încheie pace onorifică pentru amândouă părțile; 3. Monarhia austro-ungară și aliații săi doresc să trăiască în pace și prelinie cu poporul rusec, asigurat în condițiile sale de viață internă și externă. Un comunicat, de cuprins analog, s'a publicat și în Berlin din partea guvernului german. Nu este exclus, ca acest paș nou al puterilor centrale să aibă urmări de mare însemnătate.

Din camera ungară. Imediat după deschiderea ședinței din 12 l. c., la 7 ore seara, au izbucnit strigăte sgomotoase pe băncile opoziției, care a manifestat în favoarea dreptului de vot universal în tot decursul ședinței. În mijlocul larmei generale, s'a suspendat de douăori ședința; deschizându-se de nou, prim-ministrul contele Tisza prezintă autograful prea înalt, prin care parlamentul se declară prorogat. Președintele dispune citirea autografului, primit cu aclamări din partea deputaților guvernamentali. după aceea enunță că dieta îl ia la cunoștință cu respect omagial, și închide ședința la ora 8 și un sfert. Casa magnaților, după o scurtă ședință ținută în 14 l. c. după amezai, este asemenea prorogată.

O asemănare. Cumcă pe câmpul de război care e situația cea adevărată, se va putea vedea mai bine din cifrele pe cari le vom înșira mai la vale și din cari se evidențiază estinderea teritorială și numărul sufletelor din fiecare stat implicat în războiul mondial. Puterile centrale: Germania, Austro-Ungaria, Turcia și Bulgaria, au la olaltă, împreună cu coloniile germane, un teritor de 6.193.563 kilometri pătrați, cu 167.004.000 locuitori. Estensiunea teritorială a puterilor din antantă: Anglia, Franța, Italia, Rusia, Belgia, Japonia, Muntenegru, Portugalia, Sârbia și România, face cu teritoriile lor esterne împreună, dar fără Polonia. 73.484.752 kilometri pătrați, cu 863.093.000 locuitori. Se mai punem acum alătura de antantă și statele unite americane, cu un teritor de 9.693.590 kilometri pătrați și cu 109.316.000 locuitori, precum și China, care mîne poimîne asemenea va declara război Germaniei, cu un teritor de 11.138.900 kilometri pătrați și cu 329.618.000 locuitori, și ea că iasă o preputere enormă față de puterile centrale, atât ca teritor, cât și ca poporațiune. Dar cu toate acestea, antanta ține cucerit și ocupat un teritor de 900 kilometri pătrați în Alsația și de 30.491 în Austro-Ungaria

(Galiția-Bucovina). La olaltă 31.391 kilometri pătrați. Puterile centrale însă țin cucerite și ocupate următoarele teritorii: în Belgia 29.000, în Franța 22.310, în Rusia 280.450, în România peste 100.000, în Albania 20.040, în Italia 380, la olaltă deci 552.227 kilometri pătrați, teritor militărește ocupat și administrat. Prin urmare, cu toate că antanta și aliatele ei sunt în privința teritorului și a poporațiunii de șapte ori mai tari decât puterile centrale, acestea au cucerit și luat în stăpânire totuși de șepțsprezeceori atâta teritor dela antantă, cât a luat aceasta dela ele. Deci pe care parte e învingerea?...

Biruință prin înviere.

Iar lui Dumnezeu mulțămită, căci ni-a dat nouă biruința etc.

II.

Gândurile noastre nu se opresc în aceasta zi luminată numai la învierea din grădina lui Iosif din Arimathia; gândirea noastră străbate departe spre viitorul neamului nostru. Învierea e doar praznicul nădejdi. Cine a văzut în această dimineață răsărind soarele în strălucirea sa biruitoare, acela să-și aducă aminte de cuvintele prorocului, că soarele dreptății va răsări și va lumina neamul, care se teme de Domnul! Dacă azi aerul cald, primăvăratec ne înviează și desfată, el ne asigură totodată că va veni primăvara și în sufletele noastre! Să dea bunul Dumnezeu, ca în curând să răsbată printre întunecoșii nori ai războiului soarele biruinței, ca după grozavele furtuni ale iernii să se ivească curând noua primăvară. Glasul clopotelor ce vestesc învierea ne spune blând dar cu hotărâre: Aveți încredere și bună nădejde, că vine ceasul, când împreună cu frații noștri biruitori vom prăznui cântând: «Mulțămită lui Dumnezeu, care ni-a dat nouă biruința».

Mai mult chiar, nu avem numai nădejdea unei biruințe asupra vrășmașilor, ci nădăjdum în o biruință alui Dumnezeu în mijlocul poporului nostru. O nouă primăvară va apărea pe urma furtunelor acestui război, o nouă înviere va urma după aceste zile de patimă și suferințe, o nouă înviere a sufletului neamului nostru, spre o nouă viață religioasă morală!

În parte această trezire s'a efepuit. Dumnezeu a ridicat ceața de pe ochii celor ce dormeau și li-a strigat cu glas tare: «Trecește-te, scoală-te din morți!» Și cei treziți din somnul buimăcelii, din o viață lăncedă s'au regăsit pe sine, și-au aruncat privirea ochilor până departe. Da, simțim adierea primăverii, a renașterii noastre religioase morale.

Dar încă nu e o biruință deplină, hotărâtoare. Trezirea trebuie să se prefacă în înviere; pentru aceasta însă e neîncunjurat de lipsă ca Cristos cu adevărat să învieze în poporul nostru cu putere nouă și în toată strălucirea sa dumnezească. Să luăm aminte, oare în chipul nostru de viețuire n'a rămas El tot mort, un Cristos îngropat, o mărire trecută?

De aceea e de lipsă să învieze de nou, să capete viață, să-și câștige stăpânire! Că Cristos trăește în adevăr, să simte doar în toate, și pretutindenea în casele creștinilor, în familie, în biserici, în școli, în artă și știință, în feliurile profesiunii, în adunări și corporații de tot felul. Cristos trăește deci în sufletul poporului nostru și prin El viază acest popor, dar nu ajunge ca poporul să se numească numai creștin, ci trebuie să și fie un neam cu adevărat creștin, însuflețit de duhul lui Cristos pătruns de pilda vieții Lui sfinte!

Atunci se vor găsi în mijlocul nostru ușor Samariteni, cari să lege și lecuiască ranele adânci ale acestui război. Va răsări dintre noi sămânătorul, care în țărilele brazdate de gloanțele tunurilor să arunce sămânța nobilă, care va da roadă nouă și binecuvântată. Va răsări din mijlocul acestui neam proroc alui Dumnezeu, care va aduce sufletelor lumină și viață mult mai de preț decât toată cultura și iscusința lumii, ne va vesti evangelia ca putere alui Dumnezeu, care înoștește și sfințește. Iar când în acest chip va progresa și va birui împărăția lui Dumnezeu pe pământ, atunci cu adevărat putem ridica glas de bucurie «Mulțumind lui Dumnezeu, care ni-a dat nouă biruința prin Domnul nostru Isus Cristos».

E cu puțință aceasta? La Dumnezeu toate sunt cu puțință. Istoria împărăției lui Dumnezeu, ca și istoria neamului nostru în trecut ne dovedește, că Dumnezeu rândue vremuri de reînviere, în cari devine o realitate vorba: «ce a fost s'a petrecut și-acum totul s'a înnoit». Dar de altă parte însuși atotputernicul Dumnezeu îndeplinește astfel de învieri numai prin martori și propoveduitori ai învierii. Reînvierea unui neam întreg nu se poate realiza decât prin reînvierea fiecărui în parte, căci doară neamul se alcătuește din singuratici, iar la rândul său singuraticul formează neamul întreg!

Aici se naște deci întrebarea serioasă: Inviat-a Cristos, omule, în tine însuși? Trăește El cu adevărat în sufletul tău? Are El putere peste gândurile tale, stăpânește El voința ta? Simte-se peste tot în viața ta de toate zilele puterea lui de viață? Ori e și la tine numai o evlavioasă amintire, un ornament religios extern?

Cea mai de seamă învățătură de Paști să ne fie aceasta: fă să învieze Cristos în adâncul sufletului tău! In-

lătură petrele de pe ușa mormântului! Cedează lui Cristos puterea de stăpânire în viața ta launtrică! Pleacă-te cu supunere mântuirii, pe care ți-o vestește și te însuflețește pentru lucrul Lui! Lasă-te învins de El, căci cei învinși vor fi în împărăția lui Dumnezeu învingători.

Adevărat, că a trăi înseamnă a lupta, dar tot așa de adevărată e vorba: a fi creștin înseamnă a fi biruitor. Căci inima în care Cristos a înviat, și cu adevărat trăește, are întotdeauna ceva din măreția biruinței. Omul e gata a birui grijile și suferințele vieții, e destul de tare a sta împotriva ispitelor, a se învinge pe sine însuși, și apoi a câștiga biruința și asupra altora. Când în sufletul omului trăește în adevăr Isus Cristos, și viața e însuflețită de bucurie senină, de seriozitate creștinească, de iubire curată către aproapele și credință neclintită către Dumnezeu, o astfel de viață trezește și la alții din împrejurime nouă viață, și unei astfel de biruințe îi urmează alte nouă biruințe.

În adevăr, dacă în noi trăește neclintita credință luminoasă, că Cristos a biruit prin înviere, și că biruința aceasta e mântuirea noastră, dacă la acest praznic luminat suntem pe deplin pătrunși, că prin El și pentru El trăim, luptăm și învingem, atunci de bună seamă viața noastră e binecuvântare, moartea noastră mângăere, viața viitoare plină de lumină. Atunci suntem cu adevărat pe drumul ce duce la acel praznic al învierii, unde ori ce luptă pământească încetează și întreaga învrăjpire a lumii se topește în cântecul de biruință: «Iar lui Dumnezeu mulțumim, căci ni-a dat nouă biruința prin Domnul nostru Isus Cristos».

(După I. Kessler).

P. Morușca.

Nr. 1807/1917 Școl.

Circular

cătră toate oficiile protopresbiterale din arhidieceza Transilvaniei.

Dispozițiile luate prin circularele consistoriale din anii precedenți, cu privire la serbarea paserilor și a pomilor din partea elevilor școlilor confesionale, le susținem și pentru acest an școlar, îndatorând pe învățătorii noștri a se conforma întru toate acelor dispozițiuni.

Despre aceasta Onoratul oficiu protopresbiteral spre ulterioară afacere este încunoștințat.

Oradea-mare, la 27 Martie 1917.

Consistorul arhidiecezan.

Doamne, rămâi cu noi!

— În ziua a doua de Paști. —

De Const. Moldovan,
par. în Cristian.

Și s'au apropiat de satul la care mergea, și el se făcea a merge mai departe. Și l-au îndemnat pe el zicând: rămâi cu noi, căci cătră seară este și s'a plecat ziua, și a intrat să rămână la dâșii. (Luca, 24, 28-29).

Pe câmp de luptă, lângă un râu zăcea o grămadă de viteji luptători morți. La primejdie și la nevoie erau un trup și un suflet! S'au unit pentru a lupta și muri împreună. Unul dintre ei, — un glotaș de ai noștri, — ținea în mâna înșepenită și rece o cartă poștală din țara lui, care i-a adus cele din urmă doriri de bine dela ai săi. Pe ea era chipul lui Isus și al învățăcelilor, cari mergeau la Emaus, iar sub chip era scris: «*Iată eu cu voi sunt în toate zilele vieții voastre, până la sfârșitul lumii*». Un ultim semn de dragoste din pământul țării sale și totodată o salutare a păcii vecinice pentru împărăția cerească. Cu rugarea învățăcelilor dela Emaus pe buze: «*Doamne, rămâi cu noi*», i-s'a scurs sângele până la ultima picătură și sub țaria cuvintelor: «*Iată, eu cu voi sunt*», și-a luat sufletul calea păcii vecinice.

Isus Cristos este în mijlocul luptătorilor. Isus Cristos este în mijlocul nostru. El ne-a însoțit totdeauna și ne însoțește și în aceste zile grele când sărbătorim marea Lui zi de învingere. Unde moartea a avut un seceriș mai bogat, tocmai acolo ziua învierii a adus mai multă mângăere sufletească, căci ziua învierii e zi de învingere; moartea s'a nimicit, iar viața sufletească s'a întărit. Să ne rugăm și noi ca învățăcelii dela Emaus: «*Doamne, rămâi cu noi, căci mare este durerea noastră, dar dumnezeiască este mângăierea Ta și numai sub scutul tău suntem feriți*».

Rămâi cu noi, căci mare este durerea noastră! Așa a fost și cu învățăcelii dela Emaus. Ei merg din Ierusalim și călătoresc într-una până în noapte fără de nici o nădejde, cuprinși numai de o adâncă și mare durere!

Câtă nădejde aveau atunci, când le-a zis: «*Iată, ne suim în Ierusalim*». Cu bucurie și Osana a intrat în orașul sfânt, căci acum trebuia să vină împărăția lui Dumnezeu și ei erau cei dintâi. Toate acestea le par ca un vis și supărarea lor era mare, căci: «*Noi nădăjduiam, că acesta este cel ce va să mântuiască pe Israil*». În calea lor cătră Emaus nu vorbesc decât de întâmplările lui Isus Cristos și nu găsesc un cuvânt, care să le întărească nădejdea spre mai bine. Chiar și vestea pe care au adus-o unele femei dela groapă, mai mult i-a îngrozit, decât să le fi dat nădejde. «*Ci și oare-cari femei dintre ale noastre ne-au spăimântat pe noi, cari au fost de dimineață la mormânt. Și ne-aflând trupul lui au venit zicând, că și vedere de îngeri să și văzut, carii grădesc că este viu. Și s'au dus unii dintre noi la mormânt și au aflat așa precum și femeile au zis, iară pe el nu l'au văzut!*» Sub impresia celor trăite în

ultimele zile călătoresc ei dela Ierusalim la Emaus și adânciți fiind în conversația lor, se apropie Isus de ei și mergea cu dâșii. Dară ochii lor se țineau ca să nu-l cunoască. N'au băgat de seamă că în apropierea lor merge pe acelaș drum un străin, care cu o vorbă le putea șterge toată supărarea.

Doamne rămâi cu noi, căci mare e durerea noastră! Așa ne rugăm și noi azi, ca învățăcelii dela Emaus. O mare durere a venit peste noi și poporul nostru. În August vor fi trei ani de când într-o dimineață ne-am sculat cu vestea războiului, care ține și astăzi. Oare când va fi destul cu durerea noastră? Când se va sfârși cu neliniștea noastră? «*Doamne rămâi cu noi, ca durerea să nu taie brazde și mai adânci*». Sunt mulți cari mor sau jelesc pentru o nădejde nimicită și sunt nefericiți destui pentru un noroc pierdut; părinți cari au trebuit să-și dea ultimul lor fiu, familii năcăjite, cari și-au pierdut adevăratul stălp al casei. Doamne, rămâi cu ei, ca să nu fie durerea lor și mai mare!

Mai tare apasă durerea ascunsă și secretă, care face să sufere inima fără a spune nimănui nimic. Luptăm cu păcate ascunse și vinovății destule. Doamne, rămâi cu noi, ca să nu fie mai mare durerea noastră; prefă vremile de dureri în vremi de binecuvântare. Condu-ne și pe noi prin noapte la zi, prin luptă la învingere, prin cruce la coroană!

Doamne, rămâi cu noi, cu mângăierea ta sfântă! Supărați au luat învățăcelii calea cătră Emaus și cu cât se depărtau mai tare de Ierusalim, cu atât călătoreau mai ușurați. Și oare de unde le vine ușurarea aceasta? Tocmai dela străinul acela, dela omul neobicinuit, care mergea cu ei și ei nu l-au cunoscut. Acela le-a zis: «*Au nu s'a căzut aceasta să le pătimească Cristos și să între întru mărirea sa?*» Cuvintele însoțitorului le împrăștie norii cei negri plini de desnădejde. Învață a pătrunde tainele și dacă chiar nu le-ar șterge ori-ce îndoială, totuși greutatea inimii lor se ușurează, pentru că se simt mângăiați și întăriți!

Oare este mângăierea sa astăzi de mai puțină putere dumnezeiască? Oare este astăzi durerea noastră mai mare, ca mângăierea și întărirea noastră prin Isus Cristos? Cu adevărat zic vouă, că dacă Isus Cristos nu ne însoțește în aceste vremuri grele de război, atunci durerea noastră ne nimicea! Să mulțumim deci aceluia, care ne-a dat biruința prin Domnul nostru Isus Cristos. Binecuvântat să fie Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, care ne-a renăscut prin învierea din morți a Fiului său. Ca cu o mătură de fier a măturat acest război mondial ori ce mijloc de mângăiere prin care obicinuiam omenii a-și întări inimile. Azi avem o singură mângăiere, o întărire, mângăierea și întărirea prin Isus Cristos! Dacă ne-au pătruns durerile pe urma vremilor de război, apoi să nu încetăm a ne ruga: Doamne, rămâi cu noi cu puterea Ta dumnezeiască! Mari sunt lipsele noastre, dar Tu ieși și mai mare! Adâncă ni-e durerea, mângăierea Ta însă e sfântă și numai ea singură ne poate potoli ori-ce durere.

Doamne, rămâi cu noi, căci mare este durerea noastră, dar cu atât mai fericiți ne

FOIȘOARA.

Un duhovnic năcăjit.

— Fragmente de ziar, de H. Zschokke.

Traducere, de Aurel Nan.
(Urmare). 8

Se vede că are gândul, să mai cerceteze odată Chrechelada. M'ăș bucura și i-ăș mulțumi. Tinărul acesta în recunoștința sa exagerată îmi va fi trimis întregă avearea sa, pentru că eu îi împrumutai în lipsa cea mai mare jumătate din capitalul meu. Mi-ar părea așa de rău. Se vede ușuratec. Dar fără îndoială, caracterul său e curat ca lacrima.

Alfred se simte bine la noi. Zimbea așa de frumos spre Polly, când îl purta în brațe lenny, ca o mamă bună. Copilele se pricep cu mult mai bine la îngrijirea micuțului, decum credeam eu. E și frumos. Îi cumpărăm un leagăn mititel. Leagănul e lângă patul unde doarme lenny. Veghează ziua noaptea, ca un înger păzitor, asupra micuțului ei orfan nevinovat.

3 Ianuarie.

Azi a sosit în Chrechelada duhovnicul cel tinăr, Beching, cu femeea sa și se opriră la ospătaria comunală. Mă invită îndată la sine. Eu mersei. E un om plăcut, cuviincios și complentant. Mă aviză, că-mi este succesori în slujbă; că ar dori să-și ocupe postul, dacă n'ăș fi contra; că pot să locuiesc în casele parohiale, ei vor locui în

câteva odăi rezervate pentru ei de primarul Aldermann.

Îi pusei, că sunt aplicat să-i predau îndată oficiul, cu toate agendele sale, căci voi putea vedea mai ușor de altă ocupațiune. Doresc numai atâta, ca să mai cuvintez odată în biserică, în care am propoveduit atâția ani de-arândul cuvântul lui Dumnezeu și să-mi iau cu drag rămas bun dela credincioși.

Îmi promise apoi, că mă va cerceta, după prânz. Și veni însoțit de preoteasa și de domnul Aldermann. Ea era puțin greoaie. Se vede că-i din casă bună și e cam trufașe. Nu-i plăcea nimic din casă. Nici nu se putea uita la fetișoare. Când își opri privirea asupra lui Alfred, care dormea în leagăn, se întoarse spre lenny și o întrebă:

— «D-ta ești măritată?»

Lenny se înroși ca frandafirul și făcu cu capul un semn negativ. Buzele încă i murmură ceva. Trebui să intervin, să clarific lucrul. Doamna Beching îmi ascultă cu atenție povestirea, strimbă apoi din nas și-mi întoarse spatele. Nu-i vorbă, dase frumos testimoniu. Nu-i mai mult, decât culmea necuviinței!

Îi invitai apoi de seară la un ceai. Nu primiră. Bietul duhovnic e robul femeii.

Ne păru așa de bine, când ne scăpărăm de vizită.

6 Ianuarie.

Judecând după scrisoare, domnul Withiel pare a fi un om de omenie. Își exprimă părerea de rău pentru chizășia nenorocoasă și mă mângăie în cuvinte calde,

să nu fiu supărat și îngrijat pentru datorie, căci li voi plăti eu în curs de zece ani, sau dacă nu se poate, nu-i supărare, dacă nu-i voi plăti niciodată. Se vede, că-mi cunoaște relațiile familiare. Vorbește cu multă rezervă. Mă ține om de omenie și mă mângăie foarte mult faptul acesta. De nu s'ar înșela în veci! Când voi avea vreme, cât se poate mai în grabă, voi merge la Troubridge și-i voi duce cei doisprezece fonți dela domnul Fleetmann, să-mi mai scadă datoria uriașă.

Lenny spune m'reu, că doarme bine lângă micul Alfred, că el nu se prea trezește noaptea, numai odată, dar și atunci adoarme îndată, după ce li dă să bea lapte; eu sunt însă mereu îngândurat: copila nu i mai așa vială, ca în vremile aspre, când ne da atâta de gândit traiul zilei viitoare; e mai deschisă însă, și mai fericită. Stă adesea liniștită lângă masa ei de cusut și visează, așa trează, nemișcată, împletindu-și pe sin mânile harnice și neastâmpărate. Dacă-i vorbește cineva în cazuri de acestea, se cutremură și nu știe ce să-i răspundă. Natural, că nu se odihnește noaptea, numai nu ne-o mărturisește. Zadarnic vrei să o faci să mai aștească ziua. S'a gătat! Spune că se simte foarte bine.

Nu credeam să fie așa de ambițioasă. Complimentele actorului o influențează foarte mult. Îmi și ceru epistola, să o mai cetească odată. Nu mi-a mai înapoiat-o. O ține în corița de cusături. Fie așa, copila mea, copilă ambițioasă.

8 Ianuarie.

Când ținui cuvântarea de adio, lacrimară toți parohienii mei. Acum vedeam eu

numai, că mă iubeau, că mă iubeau așa de mult. Îmi povesteau atâtea lucruri frumoase despre mine și mă îngrămădiră cu o mulțime de daruri. În viața mea n'am avut atâtea ducețuri și atâtea mâncare și atâtea vin, ca acum. M'ăș fi ținut om foarte fericit, dacă aș fi avut totdeauna a suta parte numai! Inotăm în fericire, avem din toate bogățiile, deși se duse o bună parte din ele. Cunosco în Chrechelada câteva familii mai sărace, iar lenny cunoaște și mai multe. Le-a trebuit și lor. Se bucură și ei bieții împreună cu noi.

Cuvântarea de adio s'a imprimat adânc în mintea mea și a lăsat o urmă neștersă în fundul sufletului. O și scrisai între lacrimi, căci era o desfacere din cursul vieții mele de până azi, dela slujbă, dela chemarea mea.

Sunt alungat din viaa Domnului, ca sluga netrebnică, și eu am lucrat doar, nu ca zilerul. Câte mlădițe am sădit, câte burueni am mai plivit! Sunt alungat din viaa, peste care am veghiat ani de-arândul, în care am învățat, am îndemnat, am mângăiat și m'am rugat. Nu m'am depărtat dela un pat; întăream pe cei din ghiara moții în luptele cele din urmă prin balsamul credinței și al nădejdi; umblat-am pe urma păcătoșului; nu mi-am uitat de năcăjit; pe cei rătăciți i-am adus din nou pe cărările adevărate, pe cărările vieții. Și acum toate sufletele acestea, unite cu sufletul meu, se desfac de mine! Nu-i destulă cauză pentru a-mi sângera inima?... Dar, fie voia Tatălui!

M'ăș fi angajat vicarului, să primesc și fără plată slujba duhovnicească a paro-

aflăm în apropierea Ta! Minunatul străin a mers cu învățecii îndurerate o cale destul de lungă. Le-a explicat scripturile așa, cum numai el o știa, și ochii lor nu l-au cunoscut. Așa când a șezut cu ei la masă și a luat pâinea și mulțumind a frânt-o și le-a dat-o, li se deschid ochii și îl recunosc. Ce e drept, s'a făcut nevăzut, dar sunt fericiți că se simt în apropierea Lui. Le-a trecut toată jalea, credința lor s'a întărit și prin ea și adevărul. Prin această descoperire și-au reprimat învățecii călători nădejdea pierdută și prin ea dragostea cea veche. Acum într'adevăr e zi de Paști și cu bucurie mare se întorc la Ierusalim, pentruca să împărtășească și celorlalți frați vestea bună, că *Isus a înviat din morți!* Bucuria de Paști caută comunitatea acelor, cari sunt uniți în credință, nădejde și dragoste cu cel înviat din morți. Bucuria noastră de Paști este aceea, că simțim pe Mântuitorul nostru în apropierea noastră. Dacă avem o astfel de bucurie de ziua de Paști, atunci cu alți ochi vedem lumea, căci chiar dacă vedem în drumul vieții noastre durerea și năcazul, totuși trecem cu tărie pe lângă ele; căci știm, că prin credință în acela, care a adus viața și ființa noastră nemuritoare la lumină, învingem toate greutățile: știm și aceea, că nu e nimic pe lume ce ne-ar putea despărți de dragostea lui Dumnezeu.

Am petrecut pe învățecii la Emaus, pe o cale plină de dureri. I-am văzut pe urmă cu mare bucurie reintorcându-se la Ierusalim. Sunt tot aceiași oameni, dar totuși schimbați. Această schimbare le-a cauzat-o bucuria de Paști, prin apropierea lui Cristos de ei. În ziua de azi și de noi s'a apropiat Cristos cel înviat! El ne-a călăuzit și ne va călăuzi și în viitor în toate zilele vieții noastre. Acum pășim mai departe și nu vedem sfârșitul năcazurilor noastre. Avem însă pe Cristos Mântuitorul nostru cu mângâierea sa dumnezească. Il simțim în apropierea noastră. Și nu ne temem!

Paștile au întărit credința celor slabi; nădejdea a reînviat, iar dragostea de jertfe nouă s'a întărit. Doamne, rămâi cu noi, căci mare este durerea noastră, dar mângâierea Ta dumnezească e și mai mare, și noi suntem fericiți în apropierea Ta!

Războiul.

Ofensiva de primăvară, pornită în Franța, s'ar părea că formează începutul ultimelor lupte ale războiului. La nord, în părțile dela Arras, englezii după lungi pregătiri au obținut mai multe succese locale. N'au izbutit însă, pe lângă toată vehemența atacurilor, să spargă liniile formidabile germane.

La sud lucrează francezii în părțile dela St. Quentin, și dela Soisson până în Champagne, mai ales cu tunurile mari.

Dar situația rămâne încă tot cea veche pe toate fronturile.

Telegrammele sosite astăzi spun, că lângă Aisne, în Franța, decurge

hie, dacă nu mi-ar fi sosit urmașul. Sunt învățat cu sărăcia din tinerețe și nu mă părăsără gândurile din fragedele zile ale copilăriei. Voi trăi cu copilele din paralele lui Alfred. Ba putem agonisi și pentru zile negre; ne vom îndestuli și mai departe cu nutremintele de până acum. Nu m'aș mai tângui asupra vântului și a furtunelor desfășurate asupra capului meu încărunit, dacă ași putea vesti și mai departe învățăturile lui Dumnezeu.

Nu murmur. Lacrima ce picură pe hârtie nu-i lacrima nemulțumirii. Nu-mi trebuie bogăție, nu-mi trebuie nici zile grase și nici nu-mi vor trebui în veci! Părinte! Nu alunga pe veci pe sluga ta din viie, deși îi e slabă puterea. Lasă-mă să întru iar în viața Ta, să vestesc din nou cu binecuvântarea de sus adevărul învățăturilor Tale.

18 Ianuarie.

Drumul meu la Troubridge a fost foarte norocos. Ajunsei seara, târziu, în orașul mic și învechit și dormii așa de bine până dimineața. Așa mă putui trezi. Mă primenii și mă îmbrăcai în haine nouă, — doar la cununie de am mai fost așa. Lenny se îngrijise ca o fată mare de tatăl său bătrân. Plecai din ospătarie către domnul Withiel. Locuiește în o casă mare și frumoasă.

(Va urma.)

Toamnă târzie.

In văzduhul trist și rece
Toamna flutură otravă,
Mor salcâmi lângă cale
Moare firul de otavă.

una din cele mai cumplite lupte, câte s'au întâmplat în istoria lumii și în actualul mare război. Din ziua de 6 Aprilie tunurile grele franceze bat fără încetare cu o violență și risipă de muniție ne mai pomenite. În dimineața de 16 Aprilie s'a pornit atacul francez pe o întindere de patruzeci de kilometri cu mase mari de infanterie. Atacul s'a repetat după amiază cu mase nouă. Incercarea n'a izbutit nici de astădată. Pierderile sângeroase ale francezilor sunt mari peste măsură. Afară de aceasta, au căzut în captivitate germană mai mult de 2100 soldați. Se așteaptă atacuri nouă. Trupele germane privesc cu toată încrederea la luptele grele, ce au să urmeze.

NOUȚĂȚI.

Ajutor de război pentru preoțimea noastră. Comisiunea regnicolară pentru ajutorarea în război cu datul de 6 Martie a. c. Nr. 1033 O. H. B. a încunostițat pe Excelența Sa I. P. S. D. arhiepiscop și mitropolit *Vasilie Mangra*, că i-a pus la dispoziție suma de 250.000 Coroane, ca ajutor de război pe seama preoților gr.-ort. români din Ungaria pe anul 1917. Excelența Sa va distribui suma aceasta după cea mai înțeleaptă modalitate între preoții noștri, în mod proporționat și drept.

Dela curte. Maiestățile Lor, regele Carol și regina Zita, au sosit Vineri d. a. la 2 ore în capitala și reședința Budapesta. Ministrul președinte, contele Tisza, a ieșit în calea părechei domnitoare la Pojon. În drumul spre capitală prim-ministrul a fost primit în audiență de către suveran. La gara de vest Maiestăților Lor li s'au adus ovăți entusiaste. În ziua următoare suveranul a acordat numeroase audiențe atât corporațiilor cât și particularilor. Părechea regală a plecat Sâmbătă după amiază din Budapesta și a sosit seara la 8 ore și jumătate în Viena.

Sinoadele diecezane. Pe ziua de Dumineca Tomei, decă pe 9/22 Aprilie a. c., orele 9 dimineața, sânt convocate sinoadele eparhiale ordinare în diecezele noastre, atât a Aradului, cât și a Caransebeșului. Convocarea sinodului arhidiecezan, cum am anunțat în numărul trecut al ziarului nostru, s'a amânat.

Constituire. Sâmbătă, în 14 Aprilie n., s'a ținut în palatul regal dela Buda adunarea de constituire a Consiliului pentru îngrijirea sortii celor atinși de întâmplările războiului. Ședința adunării a fost condusă de Maiestatea Sa regina Zita, sub al cărei înalt protectorat se află numita instituție de patronaj.

*Pe hotare câte-o floare
Se mai sbate 'n agonie,
Pe cărare sângerată
Cad și frunzele de viie.*

*Bulgări uriași de nouri
Cresc în zare albi și gri,
Hora lor o duce vântul
Și-o anină 'n flori de tei.*

*Corbii negri ca păcatul
Trec grăbiți spre răsărit,
Moartea-i cheamă la hotare
Unde seceră cumplit.*

*Vântul aprig trece balta,
Fură-a tresitei spovadă
Și cu hohote-o asvârle
Risipind-o pe livadă.*

*Vuetul năvalnic crește
Și pe lac frământă spume,
Nucu-l prinde-n brațe negre
Dar nu poate să-l sugrume.*

*Vâlva toamnei bate câmpii
Toate 'n calea ei se 'ndoae,
Șuerul adună 'n caer
Și-l repede în urloae.*

*Năruind și văi și dealuri,
Lacomă se 'ntinde ceața
Și 'n acest război al firii
Moartea birue viața.*

Seb. Stanca.

Schimbare în ministerul de război. Maiestatea Sa Monarhul, primind rugarea ministrului de război *Krobotin* d'a fi dispensat de postul său, a binevoit a-l numi comandant de armată. Ministrul de război este numit generalul de infanterie *Rudolf Stöger-Steiner* de Steinstaetten. Noul ministru al războiului este născut în 1861 la Vernegg în Stiria.

Sfârșitul anului școlar. Conform hotărârii ministrului de culte și instrucțiune publică, prelegerile în școlile secundare de stat: în gimnazii, școlile reale, civile, comerciale și institute de pedagogie, se termină cu ziua de 26 Mai n. Examenle de maturitate și de calificare au să se țină îndată după Rusalii. Excepție se face numai la școlile, unde în cursul anului au trebuit să se sisteze prelegerile mai mult de două săptămâni. Anul școlar, în aceste cazuri, se sfârșește cel mai târziu în 30 Iunie. Dispoziții analoge se iau, din parte competentă, și pentru institutele confessionale.

Alegere de director. Dl *Iosif Lissai*, în decurs de mai mulți ani fost șef-contabil, iar din 1915 director executiv provizor al institutului de credit și economii „Albina”, în ședința direcțiunii, ținută la 12 Aprilie n., a fost ales director definitiv cu totalitatea voturilor membrilor prezenți ai direcțiunii.

Cancelăria redeschisă. Dl *Dr. Stefan Lăday*, avocat, întorcându-se la Sibiu, și-a redeschis cancelăria advocațională în strada Poplăcii Nr. 2.

Convocare. În conformitate cu §-ul 13 din statute, convocăm prin aceasta a VIII-a adunare generală ordinară a Reuniunii de înmormântare din districtul protopopesic gr.-cat. al Sibiului, pe ziua de Duminecă în 22 Aprilie st. n. a. c. la 11 ore a. m. în sala școlii populare gr.-cat. din loc. (Brückengasse Nr. 7). Dacă membrii reuniunii la termenul indicat mai sus nu se vor întruni în numărul prevăzut în statute, adunarea generală se va ține negreșit Duminecă, în 29 Aprilie st. n. s. c. la aceeași oră și în aceeași localitate, cu atâția membri, cu câți se vor prezenta. Sibiu, 10 Aprilie 1917.
Direcțiunea.

† **Alexandru Mărușan**, paroh ort. rom. în Măruș (Szászmagyaros), a răposat în Domnul în 9 Aprilie n. la orele 4 p. m. în al 75-lea an al etății și al 48-lea an al preoției. Rămășițele pământești ale decedatului s'au așezat spre odihnă vecinică, Miercuri în 11 Aprilie n. la 2 ore după amiază, în cimitirul ort. rom. din Măruș. Fie-i țărâna ușoară și memoria binecuvântată!

Stricăciune. Ziare clujene scriu, că monumentul regelui Matia din acel oraș a suferit unele stricăciuni, comise de fâptuitori necunoscuți. Dela o statuie s'a furat un pinten de bronz. Se vede că fâptuitorii voiesc să schimbe în bani metalul furat. Poliția cercetează.

† **Leontina Montani n. Belu.** În Arad a încetat din viață *Leontina Montani n. Belu*, soția publicistului Ioan Montani, moartă în etate de 27 de ani și jălită de nemăngâiatul soț, de două fiice, de o mamă văduvă și de numeroase rudeni. În mormântarea i s'a făcut în 4 Aprilie. Odihnească în pace!

Amânare. Având în vedere că o parte a lucrărilor de câmp au întârziat, ministrul pentru spărarea țării a ordonat să se amâne chemarea sub steaguri a contingentelor celor născuți în anii 1886—1872. Aceștia vor avea să se înfățișeze în 14 Mai n.

† **Gheorghe Raț**, oficial suprem de poștă și telegraf în Budapesta, a încetat din viață în 1 April seara, în al 53-lea an al etății și în al 26-lea al fericeitei sale căsătorii. Rămășițele sale pământești s'au înmormântat provizor la 4 April după ritul bisericii apusene în cimitirul rom. cat. din Rákoshegy, de unde după încetarea crâncenului război, la dorința-i proprie, se vor aduce și așeza spre vecinică odihnă în orașul Reghinul săseș. Fie-i țărâna ușoară!

Coroane eterne. La „Legatul Nelu Stroia” pentru ajutorarea copiilor săraci din parohia Sibiu cetate, aplicați la meserii, bunică decedatului Nelu Stroia, d-na *Aloisia Mușiu* (Nocrih) a binevoit a dăruți 20 cor., iar vărul său, parohul *Ioan Dăianu* (Sângătin) 10 cor. Pentru prinos exprimă sincere mulțumiri: *Victor Tordășianu*, președintele Reuniunii meseriașilor sibiieni.

Caz de moarte. Se vestește din Varșovia: Duminecă, în 15 l. c., a răposat aici Dr. *Ludovic Zamenhof*, medic oculist și inventatorul limbii internaționale esperanto. Zamenhof a trăit 72 de ani.

Plecarea americanilor din Viena. De clarându-se starea de război între America și Germania, s'au rupt legăturile diplomatice și între monarhia noastră și America. Membrii ambasadelor americane din Viena, împreună cu alți supuși ai Americii, au plecat în 14 l. c. seara din capitala austriacă. În gara de vest li s'a pus la dispoziție un tren separat, cu care au călătorit spre Elveția. Au plecat, fără nici un incident, cu totul 150 de persoane.

Apanaj sistat. Ziarul *Nova Reforma* din Cracovia scrie: Decând regele Ferdinand al României a fost necesitat să părăsească Bucureștii, familia regală din Iași primea un apanaj considerabil dela țarul rusilor. Acum, perzându-și tronul, împăratul Nicolae nu mai poate trimite acest apanaj.

Cartea galbenă. Ziare italiene anunță, că vaticanul va publica în curând cartea galbenă, care cuprinde corespondența vaticanului purtată cu puterile centrale în decursul războiului.

Cum trăește exțarul. Scrisori din Rusia, trimise în Olanda, spun că exțarul Nicolae II, este din zi în zi mai puțin restrâns în libertatea sa. Deținut în palatul dela Tarscoe Selo, fostul domnitor nu are altă societate, decât a lacheului său. Familia sa este separată, și numai fostul țarevici Alexe, care se află la mama sa, are permisiunea să-și viziteze mai des pe tatăl său. Țarul se plimbă câte-o oră, înainte și după amiază, în par, păzit netruncat de doi jandarmi. Vizite străine, conform hotărârii guvernului provizor, nu este iertat să primească, și nici gazete. Toate epistolele, ce i se adresează, trec întâi prin mâna ministrului de justiție Kerenski, care dispune ce fel de scrisori i se pot înmâna.

Taxe școlare urcate. Din Budapesta se anunță, că începând cu anul școlar viitor au să se urce taxele școlare pentru cei ce se înscriu la gimnazii. Prin măsura aceasta se urmărește scopol, ca tinerimea să-și aleagă mai bucurosi cariera industrială și comercială, și astfel să se reducă aglomerarea școlărilor la gimnazii. Urcarea didactului și a taxei de înscriere se face în gimnaziile statului; dar nu încapă îndoială, că pilda va fi urmată și în institutele diferitelor confesiuni din țara noastră. De sine înțeles, că școlarii săraci și diligenți se vor împărtăși de anumite favoruri și în viitor.

Negrii la război. Știri fantastice se răspândesc despre înarmările Americii. Dumineca trecută un negru a cuvântat într'o biserică din Louisville, zicând că toți negrii au să se grupeze în jurul lui Wilson, să apere cu sângerile lor steagul înstelat american. Vorbitorul promite să formeze un corp de voluntari negri.

Și Brazilia. Din Berlin se anunță, că reprezentantul brazilian a predat secretarului de stat dela externe o notă, prin care se rup legăturile diplomatice între Brazilia și Germania, pentru motivul nimicirii vaporului brazilian „Parana” prin vase germane. Legațiunea și consulatul Braziliei au părăsit Berlinul.

Organizare. Gazete elvețiene primesc din Paris știrea, că fostul comandant Joffre, însoțit de mai mulți generali francezi, pleacă spre America, unde au să organizeze armata Statelor Unite.

Bioscopul Apollo. dă reprezentațiuni în Casa societății în fiecare zi de lucru la orele 6 și 8 $\frac{1}{2}$ seara, iar în Dumineci și sărbători la 1 $\frac{1}{2}$, 6 și 8 $\frac{1}{2}$. Programul e totdeauna bogat și interesant. Pentru Marți și Mercuri 17 și 18 Aprilie, s'a luat în program: Preparatul Dr. Ranc. Povestire detectivă de primul rang în 4 acte. Lucrare din renumita fabrică de filmuri daneză Oliver în rol principal: Max Landa. Program de întregire: Giamantanul surbător, comedie. Prețurile de intrare cele obicinuite.

Cărți și reviste.

Transilvania, revista Asociațiunii pentru literatura română și cultura poporului român. Nr. 7-12, acum așrut, cuprinde în partea științifică-literară: † Impăratul și Regele Francisc Iosif I. Două aniversări, (în amintirea lui Gh. Șineai, răposat în 1816, și a lui Andrei Marășanu, născut în 1816), de A. B. O sută de ani dela moartea lui Gh. Șineai, de I. L. — În partea oficială: Raportul general, cu anexele sale, întocmit de comitetul central, despre lucrările îndeplinite și despre situația Asociațiunii în 1915. — Cronică. — Redacția și administrația: Sibiu (Nagyseben), Strada Șeguna 6.

„DECEBAL”, Institut de credit și de economii, societate pe acții în Deva.

CONVOCARÉ.

Domnii acționari ai institutului de credit și economii «DECEBAL», societate pe acții în Deva, se invită în virtutea §-lui 17 din statute la

VII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Deva la 25 Aprilie 1917 st. n. la 2 oare d. a., în localul institutului.

Ordinea de zi:

1. Constituirea și designarea alor doi notari și doi scrutinători.
2. Raportul direcțiunii, prezentarea conturilor: Bilanț, Profit și Perdere pe anul 1916, raportul comitetului de supraveghiere și hotărârea asupra profitului curat, fixarea marcelor de prezență pe anul 1917.
3. Alegerea alor 3 membri în direcțiune pe timp de 3 ani (§ 32 din statute).
4. Alegerea membrilor în comitetul de supraveghiere pe 3 ani (§ 51 din statute).
5. Eventuale propuneri.

În lipsa membrilor recerși adunarea se va ține în înțelesul §-lui 23 din statute la 2 Maiu 1917 tot la timpul și în localul indicat.

Domnii acționari, cari doresc a lua parte la aceasta adunare fie în persoană, fie prin plenipotență au să depună acțiunile și plenipotențele, la cassa institutului sau la cassa altor institute, membre la «Solidaritatea» conform §-lui 20 din statute.*

Din ședința ordinară a direcțiunii ținută la 4 Aprilie 1917.

Dr. I. Dobre m. p., D. Ardelean m. p.,
v. președinte. notar.

* § 20. Numai acei acționari au drept de vot, cari sunt trecuți ca proprietari de acții în registrul societății cu cel puțin 3 luni înainte de termenul adunării generale și cari își depun 24 ore înainte de aceasta, pe lângă revers acțiunile lor, eventual la locurile designate prin direcțiune.

Avizul despre depunerea acțiunilor la locurile designate, are să sosească cu 24 ore înainte de inerea adunării, altmunc se privește de întârziat.

Bilanț cu 31 Decembrie 1916.

Active — Vagyon. Mărlug-számbla 1916. december hó 31-én. Pasive — Teher.

Active — Vagyon.		Pasive — Teher.	
	K f		K f
Cassa în număr — Pénztár készlet	14,107.99	Capital societar — Részvénytőke	60,000.—
Bon la alte bănci — Követelések más bankoktól	83,928.—	Fonduri — Tartalékok:	
Cambii de bancă escont. — Váltótárca	101,105.—	fondul de rezervă — Tar-	
Imp. pe oblig. — Kölcsönök kötelezv.	136,479.—	találékala — 34,000.—	
Efecte — Értékpapírok	14,040.—	fondul special de rezervă	
Casa institutului — Intézetű ház	35,000.—	— Külön találékala — 2,384.84	
Realități — Ingatlanok	6,952.24	fondul dubioaselor — Vesz-	
Plătiri la «Pénzüntézetű központ» — Befizetés a Pénzüntézetű központ rész-jegyre	400.—	teségala — 776.60	
Debitori — Adósok	1,330.17	fond de pez. — Nyugdíjalap	1,598.99
Mobiliar — Leltár	700.—	Lombard — Lombard kölcsön	8,889.—
Amortizare — Leírás után	100.—	Depuneri spre fruct. — Takarékbetétek	269,224.41
	393,942.40	Creditori — Hitelezők	2,621.46
		Dividendă neridicată — Fel nem vett osztalék	451.—
		Int. transitoare — Átmeneti kamatok	8,275.—
		Profit curat — Tiszta nyereség	5,721.13
			393,942.40

Profit și perdere cu 31 Decembrie 1916.

Debit — Tartozik. Nyereség- és veszteség-számbla 1916. dec. 31-én. Credit — Követel.

Debit — Tartozik.		Credit — Követel.	
	K f		K f
Interese de depuneri spre fructificare — Takarékbetűti kamatok	15,290.70	Interese: — Kamatok:	
Spese: — Költségek:		de escont — váltók után	16,640.34
de birou — irodai	2,337.05	de obligațiuni — kötelezvé-	
salare — fizetések	7,200.—	nyek után	9,286.04
Dare: — Adók:		după depuneri proprii —	
directă și aruncuri — egye-		saját betétek után	2,032.22
nes és pótdad — 1,500.—		Provizii — Jutalékok	3,438.22
10% după int. de depun. —		Venite la realități — Ingatlanok jöved.	1,597.—
betétkamatadó — 1,567.94	3,067.94	Venite dela efecte — Értékpapírok jöved.	776.—
Marce de prezență — Jelenléti díjak	132.—		
Amortizare: — Leírások:			
din mobiliar — leltárszámlán	100.—		
dela efecte — értékpapíroknál	30.—		
Profit curat — Tiszta nyereség	5,721.13		
	33,878.82		33,878.82

Deva, la 31 Decembrie 1916.

(51) 1—1

Alexandru Moldovan sen. m. p.,
director executiv — igazgató.

Ioan Antal m. p.,
contabil — könyvelő.

DIRECȚIUNEA: — AZ IGAGZGATÓSÁG:

Dr. Ioan Dobre m. p., Dr. Cornel Moldovan m. p., Valer Candrea m. p.,
v. președinte — h. elnök.

Alexandru Petreu m. p.

Iosif Botean m. p.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat exacte. — Alolított felügyelő-bizottság jelen számlákat megvizsgálta és helyesnek találta.

Deva, la 31 Martie 1917.

COMITETUL DE SUPRAVEGHIARE: — A FELÜGYELŐ BIZOTTSÁG:

Dominic Rațiu m. p. Adam Lesnican m. p. Iosif Petrovits m. p. Nicolae Duma m. p.

Redactor responsabil Teodor V. Păcățian.

Banca Poporală

cassă de economii, societate pe acții
în Alsóárpás.

Convocare.

Domnii acționari ai cassei de economii «Banca Poporală», societate pe acții în Alsóárpás, se invită la a

VIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în Alsóárpás la 29 Aprilie 1917, la 11 oare a. m., în localitatea institutului, cu următorul

Program:

1. Deschiderea și constituirea adunării.
2. Statorirea numărului acționarilor și a acțiunilor reprezentate.
3. Raportul direcțiunii și al comitetului de supraveghiere.
4. Cetera bilanțului de pe anul 1916, împărțirea venitului curat și darea absolutorului.
5. Eventuale propuneri.

Direcțiunea.

Contul Bilanț cu 31 Decembrie 1916.

Active — Vagyon. Mărlugszámbla 1916 évi december hó 31-én. Pasive — Teher.

Active — Vagyon.		Pasive — Teher.	
	K f		K f
Bani gata — Készpénz	2,767.38	Capital social — Alaptőke	20,000.—
Cambii escontate — Leszámitolt váltók	58,741.—	Fond de rezervă — Tartalékala	25,035.—
Efecte — Értékpapírok	4,534.70	Depuneri spre fructificare — Betétek	83,711.59
Diversi debitori — Különbőféle adósok	67,240.—	Interese transitoare — Átmeneti kamatok	35.10
		Dividende nerid. — Fel nem vett osztalék	5.—
		Diversi creditori — Különbőző hitelezők	1,526.40
		Venit curat — Tiszta nyereség	2,969.49
	133,283.08		133,283.08

Contul Profit și Perdere.

Spese — Kiadás. Nyereség- és Veszteség-számbla. Venite — Bevétel.

Spese — Kiadás.		Nyereség- és Veszteség-számbla.		Venite — Bevétel.	
	K f		K f		K f
Interese: — Kamatok:		Interese și provizii — Kamatok és ju-		talékok	8,962.38
la depuneri — betűti kamatok	3,138.93				
Spese: — Költségek:					
chirie — lakbér	200.—				
spese — költség	422.27				
salare — fizetések	1,200.—				
Dare: — Adó:					
dare, arunc — adó, pótdad	717.80				
10% după int. depunerilor					
10% betűti kamatadó	312.89				
Venit curat — Tiszta nyereség	2,969.49				
	8,962.38				8,962.38

Arpașul-inferior, la 31 Decembrie 1916. — Alsóárpás' 1917. dec. hó 31.

(46) 1—4 DIRECȚIUNEA: — AZ IGAGZGATÓSÁG:

Vasile T. Boeriu m. p.,
prezident. — elnök.

Basiliu Vasu m. p.,
cassar. — pénztár.

George Pop Vasu m. p.

Vasile S. Vasu m. p.

Gerdeiu Dobicu m. p.

Subsemnatul comitet de supraveghiere examinând conturile le-am aflat corecte. Alolított felügyelő-bizottság jelen számlákat megvizsgálta és helyesnek találta.

George G. N. Vasu m. p.

Onisim Bogdan m. p.

Nicolae P. Bogdan m. p.

Un taur

certificat, rază veritabilă, Pinzgau,

și

2 tauri de bivoli

certificați, sunt de vânzare la D-nul

1—2 (48) Ioan Schmidt,

proprietar.

Szászujfalu 25 u. p. Hortobágyfalva (Szebenm.)

Scrictor

afli la moment aplicare permanentă în cancelaria notarială a comunei Sadu (Czód, Nagydisznod).

2—2 (35) Primăria comunală.

Nr. 126/1916 par.

(47) 1—3

Concurs.

Pentru întregirea postului de învățător în comuna Cerișor, tractul Honeoaraei se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român”.

Alsóárpási Népbank

takarékpénztár részvénytársaság
Alsóárpáson.

Meghívó

Az alsóárpási «Népbank», takarékpénztár részvénytársaság urai meghívotnak a

VIII-ik rendes közgyűlésre,

mely Alsóárpáson 1917. évi április hó 29-én d. e. 11 órakor, az intézet helyiségében fog megtartatni a következő

Tárgysorozattal:

1. A közgyűlés megnyitása és alakulása.
2. A részvényesek és a képviselt részvény-szám megállapítása.
3. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése.
4. Az 1916. évi mérleg felolvasása, a tiszta nyereség felosztása és a felmentés megadása.
5. Esetleges indítványok.

Az igazgatóság.

Emo'umentele sunt:

1. Salar fundamental conform legii, din care 400 coroane se plătește din repartiție de pe popor, iar restul ajutor dela stat ce se va cere pe baza documentelor noui ales învățător.

Dacă statul nu ar da întregirea, nou alesul învățător pe acest an nu poate a-si formula drept decât asupra alor 400 coroane ce sunt asigurate dela popor.

2. Relut de cvartir 40 cor.

3. Pentru grădina 20 cor.

4. Trei stănjini de lemne aduse acasă,

din care are a se încălzi și școala.

Cei aleși sunt datorii a instrua pe elevi afară de obiectele preserise, după planul de învățământ și conspectul materialului pus la dispoziție de comitetul parhial și cântările bisericesti și a conduce și cânta cu copiii la biserică la toate duminicile și sărbătorile, a prevedea instrucția la școala de repetiție.

Cererile de concurs instruite conform legilor se vor trimite la oficiul protoposesc, iar concurenții la vreo Duminică ori sărbătoare au a se prezenta în biserică pentru a cânta și a face cunoștință cu poporul.

Cerișor, 10/23 Iulie 1916.

Comitetul parhial:

Ioan Manica m. p., preot.

G. Poanta b. jae m. p., G. Poanta gorbie m. p.,
epitrop. notar.

Vidi: Dr. Cornel Popescu,
adm. prot.